

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

(πρώην Ι Τμήμα)

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 5 Νοεμβρίου 2019, με την εξής σύνθεση: Σωτηρία Ντούνη, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Σταμάτιος Πουλής και Ευαγγελία Σεραφή, Σύμβουλοι, Κωνσταντίνος Δήμου και Ελβίρα Βλαντού (εισηγήτρια), Πάρεδροι (με συμβουλευτική ψήφο).

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε ο Αντεπίτροπος της Επικρατείας Ευάγγελος Καραθανασόπουλος, ως νόμιμος αναπληρωτής της Γενικής Επιτρόπου της Επικρατείας, η οποία είχε κώλυμα.

Γραμματέας: Πελαγία Κρητικού, Γραμματέας του Ι Τμήματος.

Για να δικάσει την με ημερομηνία κατάθεσης 27.8.2019 στην Υπηρεσία Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου στο Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης και περιέλευσης στις 2.9.2019 στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, (όπου καταχωρήθηκε στο βιβλίο δικογράφων με αριθμό) αίτηση:

Του του, κατοίκου (οδός ... αρ.....), με Α.Φ.Μ. Δ.Ο.Υ. .. ο οποίος παραστάθηκε διά δηλώσεως του άρθρου 133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ/μιας του πληρεξούσιου δικηγόρου του ... (ΑΜ ΔΣ..).

Κατά του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο εκπροσωπείται από τον Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, ως καθολικής διαδόχου από 1.1.2017 της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, κατ' άρθρα 41 παρ. 4 και 43 του ν. 4389/2016 (Α' 94), που παραστάθηκε δια της Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, Σπυριδούλας Θωμοπούλου.

Με την αίτηση αυτή ζητείται η αναστολή εκτέλεσης α) της/13.2.2017 πράξης ταμειακής βεβαίωσης της ... Δ.Ο.Υ., β) της από 15.2.2017 καρτέλας χρεών με τίτλο «φορολογούμενοι με χρέη», καθ' ο μέρος αφορά τον αιτούντα, γ) της από 15.2.2017 συγκεντρωτικής εικόνας ατομικών οφειλών εκτός ρύθμισης και δ) κάθε άλλης συναφούς πράξης.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Την Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, η οποία δήλωσε ότι επαφίεται στην κρίση του Δικαστηρίου.

Τον Αντεπίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος πρότεινε την απόρριψη της αίτησης.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου, με την παρουσία όλων των ανωτέρω μελών του.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το νόμο και

Αποφάσισε τα ακόλουθα:

1. Για την άσκηση της υπό κρίση αίτησης έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (βλ. το με κωδικό πληρωμής ... αντίγραφο ηλεκτρονικού παραβόλου).

2. Με την υπό κρίση αίτηση, οι λόγοι της οποίας αναπτύσσονται με το από 5.9.2019 νομίμως κατατεθέν υπόμνημα, ζητείται η αναστολή εκτέλεσης της .../13.2.2017 πράξης ταμειακής βεβαίωσης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., με την οποία βεβαιώθηκε σε βάρος του αιτούντος ποσό 24.062,90 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί σε παράβολο, που καταλογίστηκε σε βάρος του με την υπ' αριθ. 2533/2016 απόφαση του Ι Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Η αίτηση αναστολής ζητείται μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της με ΑΒΔ .../2019 εκκρεμούς ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου ανακοπής του αιτούντος κατά της προσβαλλόμενης ως άνω πράξης, που νομίμως παραπέμφθηκε προς εκδίκαση στο Ελεγκτικό Συνέδριο με την 2635/2019 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, ενόψει του ότι η είσπραξη διενεργείται βάσει νομίμου τίτλου που στηρίζεται σε υποκείμενη σχέση, η εκδίκαση της οποίας ανήκει στην αποκλειστική κατά το Σύνταγμα

δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου (βλ. Ε.Σ. Ι Τμ. 308/2020, 875/2018, 381, 372/2017, 1392/2010, 1439/2006, 2193/2004, II Τμ. 711, 1114/2000, 1434/2001, V Τμ. 266, 2519/2010). Εξάλλου, απαραδέκτως, με την αίτηση αυτή ζητείται η αναστολή εκτέλεσης των υπό στοιχ. β' και γ' εγγράφων, τα οποία στερούνται εκτελεστότητας (πρβλ. VII Τμ. 1501/2016, 1400/2014). Επιπλέον, απαραδέκτως ζητείται η αναστολή εκτέλεσης κάθε άλλης συναφούς διοικητικής πράξης ή παράλειψης, οι οποίες δεν προσδιορίζονται ειδικώς και επομένως, η αίτηση, κατά το μέρος αυτό πρέπει να απορριφθεί ως ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης (Ε.Σ. Ι Τμ. 308/2020, 176/2016, IV Τμ. 1533/2010, 1285/2009).

3. Ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (Α' 97), που εφαρμόζεται αναλόγως στις ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου δίκες περί την εκτέλεση, σύμφωνα με το άρθρο 123 του π.δ. 1225/1981 «Περί εκτελέσεως των περί Ελεγκτικού Συνεδρίου διατάξεων» (Α' 304) όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 παρ. 2 του ν. 3472/2006 (Α' 135), ορίζει στο άρθρο 12, ότι: «1. Το δικαστήριο εξετάζει και αυτεπαγγέλτως τη δικαιοδοσία και την αρμοδιότητά του. 2. Αν το δικαστήριο διαπιστώσει ότι η υπόθεση υπάγεται (...) στο Ελεγκτικό Συνέδριο ή σε άλλο τακτικό διοικητικό δικαστήριο, παραπέμπει το ένδικο βοήθημα ή μέσο στο αρμόδιο δικαστήριο (...) Στην περίπτωση της παραπομπής η απόφαση είναι υποχρεωτική για το ισόβαθμο ή κατώτερο δικαστήριο. 3. Αν η απόφαση για την παραπομπή είναι του πρωτοδικείου ή του εφετείου, αυτή δεν υπόκειται αυτοτελώς σε ένδικο μέσο», στο άρθρο 201, ότι: «Αρμόδιο για τη χορήγηση της αναστολής είναι το τριμελές ή μονομελές δικαστήριο στο οποίο εκκρεμεί η προσφυγή, εφόσον αυτό είναι αρμόδιο για την εκδίκαση της κύριας υπόθεσης. Σε κάθε περίπτωση αναρμοδιότητας, η αίτηση αναστολής παραπέμπεται στο αρμόδιο δικαστήριο, υποχρεωτικά μαζί με την κύρια υπόθεση, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 126Α». Εξάλλου, στο άρθρο 126Α του ίδιου Κώδικα, ορίζεται ότι: «1. Το δικαστήριο, με απόφαση που λαμβάνεται σε συμβούλιο, και σε υποθέσεις αρμοδιότητας μονομελούς δικαστηρίου ο οριζόμενος δικαστής, με απόφασή του μπορεί να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προδήλως

απαράδεκτα ή αβάσιμα και να παραπέμπει, όταν συντρέχουν οι περιπτώσεις του άρθρου 12 παράγραφος 2, στο αρμόδιο δικαστήριο υποθέσεις οι οποίες έχουν εισαχθεί σε αυτό αναρμοδίως. Με την ίδια απόφαση απορρίπτεται ή παραπέμπεται κατά περίπτωση και η τυχόν εκκρεμής αίτηση παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας. (...).», στην παρ. 6 του άρθρου 203 ότι: «Δεύτερη αίτηση κατά της ίδιας πράξης είναι απαράδεκτη, εκτός αν ο αιτών έχει ήδη υποβάλει παραίτηση από την πρώτη», στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 205 ότι: «1. Αν γίνει εν όλω ή εν μέρει δεκτή η αίτηση, διατάσσεται η ολική ή μερική αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης με την αντίστοιχη προσφυγή πράξης ... 2. Η αναστολή, αν στη σχετική απόφαση δεν ορίζεται διαφορετικά, ισχύει ως τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης για την προσφυγή» και στην παρ. 2 του άρθρου 228 (που περιλαμβάνεται στις διατάξεις του Κώδικα που αφορούν διαφορές που αναφύονται κατά την είσπραξη δημοσίων εσόδων), ότι: «Καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο, για την εκδίκαση της αίτησης της προηγούμενης παραγράφου, είναι το κατά το άρθρο 218 δικαστήριο, εφόσον σε αυτό εκκρεμεί η ανακοπή, το οποίο και εκδικάζει την αίτηση κατά τη διαδικασία των διατάξεων των άρθρων 200 έως και 209, οι οποίες εφαρμόζονται αναλόγως.». Τέλος, στο άρθρο 5 του ν. 2479/1997 (Α' 67) ορίζεται ότι: «Αρμόδιο να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως διοικητικής πράξεως ή οποιασδήποτε συνέπειας που η πράξη αυτή έχει κατά νόμο είναι, αποκλειστικά και μόνο, το δικαστήριο στη δικαιοδοσία του οποίου ανήκει η ακύρωση της πράξεως αυτής».

4. Από τη συνδυαστική ερμηνεία των ανωτέρω διατάξεων συνάγονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: Η παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας συναρτάται, υπό το προβλεπόμενο από το Σύνταγμα οργανωτικό σχήμα των χωριστών δικαιοδοσιών, με τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου επί του κυρίου ενδίκου βιοθήματος, όπως αυτή καθορίζεται από τη φύση της αναφυόμενης δικαστικής διαφοράς. Την αρχή αυτή απηχούν οι προεκτεθείσες διατάξεις των άρθρων 5 του ν. 2479/1997 και 201 του Κ.Δ.Δ/μιας, σύμφωνα με τις οποίες αρμόδιο να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης διοικητικής πράξης είναι το δικαστήριο, στο οποίο ανήκει η αρμοδιότητα εκδίκασης της κύριας διαφοράς.

Εφόσον όμως, το δικαστήριο, στο οποίο εκκρεμεί το κύριο ένδικο βοήθημα, απεκδύεται οριστικά της εξουσίας του να αποφανθεί επί της διαφοράς, εκδίδοντας ανέκκλητη απόφαση με την οποία παραπέμπει, λόγω έλλειψης δικαιοδοσίας, το ένδικο αυτό βοήθημα σε άλλο δικαιοδοτικό όργανο, η τυχόν ήδη εκδοθείσα απόφαση του δικαστηρίου τούτου επί της αιτήσεως αναστολής εκτέλεσης της προσβληθείσας διοικητικής πράξης παύει να ισχύει. Τούτο, άλλωστε, ισχύει και στην περίπτωση που το κύριο ένδικο βοήθημα είτε γίνεται οριστικά δεκτό είτε απορρίπτεται για οποιοδήποτε λόγο, όπως και για έλλειψη δικαιοδοσίας. Υπό τα δεδομένα αυτά, το Ελεγκτικό Συνέδριο, στο οποίο έχει παραπεμφθεί και εκκρεμεί το κύριο ένδικο βοήθημα, η εκδίκαση του οποίου ανήκει στη δικαιοδοσία του, δεν κωλύεται να αποφανθεί επί νέου αιτήματος αναστολής ασκηθέντος ενώπιόν του κατά της ίδιας πράξης, έως ότου αποφανθεί με οριστική τελεσίδικη κρίση του επί της κύριας διαφοράς. Η ερμηνεία αυτή είναι σύμφωνη τόσο με το σύστημα των χωριστών δικαιοδοσιών, υπό το οποίο οργανώνεται η απονομή της ελληνικής δικαιοσύνης στην ελληνική έννομη τάξη, όσο και με τις βασικές αρχές που διέπουν το σύστημα αυτό, ήτοι την ασφάλεια δικαίου και το δικαίωμα παροχής αποτελεσματικής και επίκαιρης προσωρινής δικαστικής προστασίας, όπως κατοχυρώνεται από τις διατάξεις των άρθρων 20 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ.

5. Στην υπό κρίση υπόθεση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, συνταξιούχος του Δημοσίου, διετέλεσε αναπληρωτής Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. και άσκησε τα καθήκοντα του Προϊσταμένου της εν λόγω Δ.Ο.Υ. από τον Αύγουστο του έτους 2000 έως τον Ιούνιο του έτους 2001. Με την/25.7.2011 απόφαση καταλογισμού της Οικονομικής Επιθεώρησης Υπολοίπου Κεντρικής Μακεδονίας καταλογίστηκε σε βάρος του αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με τους αναφερόμενους στην απόφαση υπαλλήλους της εν λόγω ΔΟΥ το ποσό των 2.556.290,85 ευρώ, που αντιστοιχεί σε ισόποσο έλλειμμα που φέρεται ότι προκάλεσε στην εν λόγω Δ.Ο.Υ. κατά το χρονικό διάστημα από 8-9-2000 έως 6-8-2001, λόγω της αχρεώστητης επιστροφής Φ.Π.Α. στην οικεία ανώνυμη εταιρία. Η από

21.9.2011 έφεση που άσκησε ο αιτών κατά της ανωτέρω απόφασης καταλογισμού ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου απορρίφθηκε με την 2533/2016 τελεσίδικη απόφαση του τελευταίου, με την οποία επίσης, καταλογίστηκε σε βάρος του το επιπλέον – πέραν του ήδη καταβληθέντος παραβόλου 1.500 ευρώ - οφειλόμενο παράβολο ύψους 24.062,90 ευρώ, σύμφωνα με το άρθρο 73 παρ. 3 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο. Κατόπιν αυτού, με την υπ' αριθ. .../13.2.2017 πράξη ταμειακής βεβαίωσης του Προϊσταμένου της ΔΟΥ ... βεβαιώθηκε σε βάρος του αιτούντος το ως άνω ποσό (24.062,90 ευρώ). Κατά της παραπάνω πράξης ταμειακής βεβαίωσης ο αιτών άσκησε ανακοπή και αίτηση αναστολής εκτέλεσης ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου ..., το οποίο την μεν ανακοπή παρέπεμψε με την 2635/2019 απόφασή του προκειμένου να εκδικαστεί από το έχον δικαιοδοσία επί της διαφοράς Ελεγκτικό Συνέδριο, έχοντας όμως, προηγουμένως κάνει δεκτή την αίτηση αναστολής με την 240/2017 απόφασή του (σε συμβούλιο). Μετά την παραπομπή της ως άνω ανακοπής ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, ο αιτών άσκησε την κρινόμενη αίτηση, με την οποία ζήτησε την αναστολή εκτέλεσης της ως άνω ταμειακής βεβαίωσης. Με τα δεδομένα αυτά και σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στην προηγούμενη σκέψη 4, παραδεκτώς ζητείται η χορήγηση προσωρινής δικαστικής προστασίας με την υπό κρίση αίτηση μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της με ΑΒΔ/2019 εκκρεμούς ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου ανακοπής του αιτούντος και πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω, ως προς τη βασιμότητά της, κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

6. Περαιτέρω, ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας ορίζει στο άρθρο 217 ότι: «1. Ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως, κατά: α) της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου, β) (...)» και στο άρθρο 228 ότι: «1. Η προθεσμία άσκησης, καθώς και η άσκηση ανακοπής δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης ... Στις περιπτώσεις α΄, ... του άρθρου 217 και για όσο χρόνο εκκρεμεί η ανακοπή μπορεί να υποβληθεί από τον ανακόπτοντα αίτηση για την αναστολή της εκτέλεσης των προσβαλλόμενων

πράξεων. 2. (...)». Ακολούθως, ως προς τη διαδικασία εκδίκασης της αναστολής, στο άρθρο 202, όπως η παρ. 2 και 6 αυτού ισχύουν μετά την τροποποίηση και συμπλήρωσή τους με το άρθρο 27 του Ν. 4446/2016 (Α' 240/22.12.2016), στο οποίο παραπέμπουν οι ως άνω διατάξεις, ορίζεται ότι: «1. Η αίτηση αναστολής γίνεται δεκτή μόνο εφόσον ο αιτών επικαλεσθεί και αποδείξει ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης θα του προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη ή αν το δικαστήριο εκτιμά ότι το ένδικο βοήθημα είναι προδήλως βάσιμο. 2. Ειδικώς επί ... διαφορών με χρηματικό αντικείμενο, το δικαστήριο μπορεί, με την απόφασή του, να ορίσει ότι το ανασταλτικό αποτέλεσμα δεν καταλαμβάνει τη λήψη ενός ή περισσότερων αναγκαστικών μέτρων είσπραξης ή διοικητικών μέτρων, για τον εξαναγκασμό ή τη διασφάλιση της είσπραξης της οφειλής, επί συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων του αιτούντος, τα οποία αναφέρονται στην απόφαση. 3. Σε κάθε περίπτωση, η αίτηση απορρίπτεται: α) εάν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη, ακόμη και αν η βλάβη του αιτούντος από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης είναι ανεπανόρθωτη, β) αν κατά τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων τρίτων και του δημοσίου συμφέροντος, κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος (...). 6. Σε κάθε περίπτωση χορήγησης αναστολής, μερικής ή ολικής, η υπόθεση προσδιορίζεται κατά προτεραιότητα, εντός έτους από την έκδοση της απόφασης επί της αίτησης αναστολής ...».

7. Από τις ως άνω διατάξεις συνάγεται, μεταξύ άλλων, ότι η αναστολή εκτέλεσης της πράξης ταμειακής βεβαίωσης διατάσσεται από το Δικαστήριο, μετά από αίτηση του διαδίκου που άσκησε την ανακοπή κατ' αυτής, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες είτε πιθανολογείται ότι από την εκτέλεση της ταμειακής βεβαίωσης ο ενδιαφερόμενος θα υποστεί βλάβη τέτοιας έκτασης, ώστε η αποκατάστασή της, υπό τις συγκεκριμένες οικονομικές και λοιπές συνθήκες, θα είναι αδύνατη είτε κρίνεται ότι η ασκηθείσα ανακοπή είναι προδήλως βάσιμη. Τούτο συμβαίνει όταν η βασιμότητα του κυρίου ένδικου βοηθήματος στηρίζεται σε πάγια νομολογία ή σε νομολογία της Ολομέλειας

του Δικαστηρίου, ενώ, δεν συντρέχει όταν οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί προϋποθέτουν ενδελεχή έρευνα νομικών ζητημάτων ή εκτίμηση του πραγματικού ή όταν απλώς πιθανολογείται η ευδοκίμηση του κυρίου ενδίκου βοηθήματος (Ε.Σ. Ι Τμ. 3030/2020, 133/2019). Αντιθέτως, η αίτηση αναστολής μπορεί να απορριφθεί, ακόμη και σε περίπτωση ανεπανόρθωτης βλάβης του αιτούντος, αν το Δικαστήριο κρίνει ότι η ανακοπή είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη (ΕΣ 219/2017, 6616/2015, 1305/2013, 1517/2012). Σε κάθε περίπτωση το Δικαστήριο αποφαίνεται επί της αναστολής, αφού λάβει υπ’ όψιν του τις συνέπειες που θα έχει η αναστολή εκτέλεσης της ταμειακής βεβαίωσης στο δημόσιο συμφέρον και στα συμφέροντα τρίτων (αποφάσεις Ι Τμήματος 2142/2013, 2140/2013, 12/2012). Η αναστολή που διατάσσεται από το Δικαστήριο, εφόσον συντρέχουν οι ως άνω προϋποθέσεις, επάγεται ως συνέπεια την αδρανοποίηση των πράξεων διοικητικής εκτέλεσης, ήτοι την παύση κάθε νομικού ή υλικού μέτρου που δύναται να ληφθεί προς ικανοποίηση της αξίωσης του αντιδίκου. Εάν όμως έχει ήδη χωρήσει αναστολή του νομίμου τίτλου (μέχρι να εκδοθεί οριστική απόφαση επί εφέσεως στρεφομένης κατ’ αυτού), κάθε πράξη διοικητικής εκτέλεσης που έχει προηγηθεί αυτής (ως τέτοιας νοούμενης της ταμειακής βεβαίωσης του χρέους) αδρανοποιείται, διότι η απόφαση επί της αναστολής του νομίμου τίτλου παρέχει πλήρη δικαστική προστασία, η οποία καταλαμβάνει και το στάδιο της εκτέλεσης κατά τρόπον ώστε να μην δύναται πλέον να ληφθεί σε βάρος του οφειλέτη οιοδήποτε περαιτέρω μέτρο είσπραξης για την ικανοποίηση της σε βάρος του αξίωσης (πρβλ. αποφάσεις Ολομ.Ελ.Συν. 2503/2015, 2659/2013, 3023/2009, 2375/2007, απόφ. Ι Τμ. 1012/2018). Τυχόν δε λήψη τέτοιων μέτρων κατά το χρόνο ισχύος της αναστολής του νομίμου τίτλου συνιστά παραβίαση της υποχρέωσης συμμόρφωσης της διοίκησης προς τη δικαστική απόφαση, με την οποία χορηγείται η αναστολή, η οποία (υποχρέωση συμμόρφωσης) απορρέει από το άρθρο 95 παρ.5 του ισχύοντος Συντάγματος και το άρθρο 1 του ν. 3068/2002 (Πρακτικά Ολομ.Ελ.Συν. της 16^{ης} Γεν.Συν./19.9.2012, της 3^{ης} Γεν.Συν./26.1.2011, της 9^{ης} Γεν.Συν./19.5.2010, Ολομ.ΣτΕ 2040/2007, ΣτΕ 4436/2013, αποφάσεις ΕΔΔΑ της 16.9.2010

«Αναγνώστου – Δεδούλη κατά Ελλάδος», της 28.10.2010 «Βλαστός κατά Ελλάδας», της 10.5.2007 «Πανταλέων κατά Ελλάδος»). Επομένως, μετά τη χορήγηση αναστολής εκτέλεσης του νόμιμου τίτλου, η οποία συνιστά τη νόμιμη αιτία έκδοσης της πράξης ταμειακής βεβαίωσης, το αίτημα για παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας κατά της τελευταίας έχει καταστεί άνευ αντικειμένου. Και τούτο διότι δεν συντρέχει πλέον περίπτωση να υποστεί ο αιτών οικονομική βλάβη, καθόσον η παύση πράξεων αναγκαστικής εκτέλεσης έχει ήδη επιτευχθεί με την αναστολή εκτέλεσης του νόμιμου τίτλου (αποφάσεις Ελ.Συν. 1012/2018, 2675/2014, 2346/2014, 2336/2014, 1754/2012, 874/2012, 3009/2009, 1820/2008).

8. Στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι ο αιτών έχει ασκήσει κατά της 2533/2016 απόφασης του Ι Τμήματος την από 16.2.2017 αίτηση αναίρεσης ενώπιον της Ολομέλειας του Δικαστηρίου τούτου, η οποία παραμένει εικρεμής, καθώς και αίτηση αναστολής εκτέλεσης της απόφασης αυτής μέχρι την περάτωση ή την κατάργηση της δίκης που αφορά την ανωτέρω ασκηθείσα αναίρεση, η οποία έγινε δεκτή με την 1143/2017 απόφαση της ελάσσονος Ολομέλειας του Δικαστηρίου. Εξάλλου, με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών ισχυρίζεται ότι η ανακοπή του είναι προδήλως βάσιμη διότι: α) συντρέχει πλάνη περί τα πράγματα ως προς τον καταλογισμό σε βάρος του του ανωτέρω ποσού, με την ως άνω .../25.7.2011 απόφαση, με αποτέλεσμα η απόφαση του Ελ.Σ. που απέρριψε την έφεση κατ’ αυτής να πάσχει από νομικές πλημμέλειες, για το λόγο δε αυτό καθίσταται βέβαιη η αναίρεσή της από την Ολομέλεια του εν λόγω δικαστηρίου, β) ο καταλογισμός σε βάρος του με την ανωτέρω απόφαση του Ελ.Σ. του επίδικου ποσού παραβόλου μετά την απόρριψη της έφεσης (το οποίο μαζί με το ήδη καταβληθέν από αυτόν ποσό των 1.500,00 ευρώ ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 25.562,90 ευρώ), αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας, γ) η ανωτέρω απόφαση του Ελ.Σ. με την οποία καταλογίστηκε σε βάρος του το ήδη βεβαιωθέν σε βάρος του επίδικο ποσό εσφαλμένα δεν συνεκτίμησε την ήδη αμετάκλητη υπ’ αριθ. 1805/2012 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης με την οποία κηρύχθηκε αθώος για το αδίκημα της απιστίας

λόγω της αχρεώστητης επιστροφής Φ.Π.Α. στην προαναφερόμενη ανώνυμη εταιρία. Ο αιτών ισχυρίζεται επίσης, ότι από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης θα υποστεί ανεπανόρθωτη ηθική βλάβη, καθώς θα δημιουργηθεί η πεποίθηση στον ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον ότι είναι υπεύθυνος για την τέλεση της πράξης που του αποδίδεται, καθώς και ανεπανόρθωτη οικονομική βλάβη, η οποία συνίσταται στη στέρηση των μέσων βιοπορισμού του ιδίου και της συζύγου του, δεδομένου ότι τα εισοδήματά τους περιορίζονται στις συντάξεις που λαμβάνουν, οι οποίες έχουν υποστεί διαδοχικές περικοπές, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η εξόφληση του επίδικου παραβόλου.

9. Με τα δεδομένα αυτά, κατ' αρχάς, οι προβαλλόμενοι με την ανακοπή του αιτούντος λόγοι ακυρώσεως της προσβαλλόμενης πράξης δεν παρίστανται, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, προδήλως βάσιμοι, ενώ δεν αρκεί η πιθανολόγηση της ευδοκίμησής τους για να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση. Ανεξαρτήτως των ανωτέρω, ενόψει των προεκτεθέντων πραγματικών περιστατικών, η χορηγηθείσα με την 1143/2017 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου αναστολή εκτέλεσης της ως άνω 2533/2016 απόφασης του Ι Τμήματος συνεπάγεται, όπως εκτέθηκε στην προηγούμενη σκέψη, την αδρανοποίηση του νομίμου αυτού τίτλου και συνακόλουθα, την υποχρέωση της διοίκησης να απέχει από τη λήψη οποιουδήποτε νομικού ή υλικού μέτρου αναγκαστικής εκτέλεσης για την ικανοποίηση της απαίτησης του αντιδίκου Ελληνικού Δημοσίου μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της εκκρεμούσης αναίρεσης ή την με άλλο τρόπο κατάργησης της δίκης που ξεκίνησε με αυτήν. Κατά συνέπεια, με την ανωτέρω 1143/2017 απόφαση της Ολομέλειας παρέχεται στον αιτούντα πλήρης δικαστική προστασία, καθόσον απαγορεύεται οποιαδήποτε ενέργεια αναγκαστικής εκτέλεσης. Ως εκ τούτου, δεν πιθανολογείται η επέλευση ανεπανόρθωτης ή δυσχερώς επανορθώσιμης βλάβης στο πρόσωπο του αιτούντος από την πρόοδο της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης που ξεκίνησε με την .../13.2.2017 πράξη ταμειακής βεβαίωσης, η οποία δεν δύναται κατά το παρόν στάδιο να επιφέρει άμεσες δυσμενείς συνέπειες στην οικονομική κατάσταση του αιτούντος, ώστε να

δικαιολογείται κατά νόμο η χορήγηση αναστολής εκτέλεσής της. Ενόψει αυτών, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως άνευ αντικειμένου.

10. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη αίτηση για την αναστολή εκτέλεσης της .../13.2.22017 πράξης ταμειακής βεβαίωσης να απορριφθεί ως άνευ αντικειμένου και, εκτιμωμένων των περιστάσεων, να αποδοθεί στον αιτούντα το κατατεθέν παράβολο, ποσού 50 ευρώ (βλ. άρθρο 277 παρ. 10 του αναλογικώς εφαρμοζόμενου δυνάμει του ισχύοντος άρθρου 123 του π.δ/τος 1225/1981, ΚΔΔ/μιας, όπως ισχύει).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την αίτηση αναστολής. Και

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου στον αιτούντα.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 3 Μαρτίου 2020.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΩΤΗΡΙΑ ΝΤΟΥΝΗ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΠΑΡΕΔΡΟΣ

ΕΛΒΙΡΑ ΒΛΑΝΤΟΥ

**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΠΕΛΑΓΙΑ ΚΡΗΤΙΚΟΥ**

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Πρώτου Τμήματος στις 18 Μαΐου 2021.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΒΛΑΧΑΚΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΟΛΥΜΠΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ